

Verslag van bevindingen

Verslag van de hoorzitting op 22 november 2006 inzake het verzoek om bemiddeling dan wel advies van de ondernemingsraad van Sport en Recreatie van de gemeente Rotterdam over de vraag of de bestuurder door in een negatieve beoordeling van een medewerker (tevens lid van de ondernemingsraad) een overweging te wijden aan de urenbesteding ten behoeve van de ondernemingsraad, artikel 21 van de Wet op de Ondernemingsraden heeft geschonden.

Aanwezig:

commissie:	de heer G.J.J.J. Heetman (voorzitter) de heer P. Wiechmann mevrouw mr. C. Matla de heer mr. F.J.H. Hermans
namens de bestuurder Sport en Recreatie	de heer R.W.J. Schalkwijk (adj. directeur) de heer E. Hille (juridisch adviseur) mevrouw K. Sandberg (hoofd PenO)
namens de ondernemingsraad Sport en Recreatie	de heer J.T. Bekkers (voorzitter ondernemingsraad) mevrouw M. Schonewille (plv. secretaris) de heer mr. D. Vermaat (gemachtigde) mevrouw mr. R. Vromans (gemachtigde)
secretariaat Bedrijfscommissie:	de heer mr. M.P. Hofkes

dossiernummer: BDC-LPL.122

De voorzitter opent de hoorzitting en stelt de leden van de Kamer voor Lagere Publiekrechtelijke Lichamen van de Bedrijfscommissie voor de Overheid voor. Hij licht toe dat de primaire taak van de Bedrijfscommissie is te bemiddelen en te proberen om met partijen een minnelijke schikking te bereiken. Een poging daartoe kan alleen slagen indien bij beide partijen echt de bereidheid bestaat om tot een minnelijke schikking te komen. Indien een minnelijke schikking niet kan worden bereikt, zal de Bedrijfscommissie een advies uitbrengen.

In verband hiermee wenst de voorzitter te vernemen of partijen bereid zijn een eventueel advies als bindend te aanvaarden. Deze vraag wordt negatief beantwoord door zowel de ondernemingsraad. Van een bindend advies is derhalve geen sprake.

Vervolgens vraagt de voorzitter of partijen kunnen instemmen met de verlenging van de wettelijke termijn voor het uitbrengen van een advies met maximaal twee maanden. Deze vraag wordt bevestigend beantwoord door zowel de bestuurder als de ondernemingsraad. Ten aanzien van het voorliggende geschil merkt de voorzitter op dat de ondernemingsraad meent te zijn benadeeld naar aanleiding van een beoordeling en het daaropvolgende ontslag van een medewerker die tevens lid is van de ondernemingsraad. De voorzitter wijst partijen erop dat de Bedrijfscommissie niet bevoegd is inhoudelijk in te gaan op de beoordeling en het ontslag van deze medewerker. De situatie van genoemde medewerker kan slechts worden meegenomen in dit geschil voorzover deze situatie uitstraling heeft op het functioneren van de ondernemingsraad als geheel.

Desgevraagd licht de heer Hille toe dat de hiervoor genoemde medewerker inmiddels is ontslagen. De medewerker heeft hiertegen tijdig bezwaar aangetekend en heeft recent de gronden van zijn bezwaar aangevuld. Het bezwaar is op dit moment nog niet behandeld. Aanvullend merkt spreker op dat tijdens de behandeling van de bedenkingen tegen het voorgenomen ontslagbesluit noch door bezwaarde noch door zijn gemachtigde een relatie gelegd met de ondernemingsraad.

Door mevrouw Matla gevraagd toe te lichten welke acties partijen hebben ondernomen tussen de geannuleerde zitting in september en deze vergadering, licht de heer Vermaat toe dat is gepoogd om tot overeenstemming te komen. Hierbij was de insteek van de ondernemingsraad dat de bestuurder zou verklaren dat het absoluut onjuist is om in een beoordeling van een medewerker het functioneren in de ondernemingsraad mee te wegen. De bestuurder en de ondernemingsraad hebben helaas geen overeenstemming kunnen bereiken ten aanzien van de op te stellen verklaring. Was dit wel gelukt, dan was het geschil van de baan geweest. De heer Bekking voert in dit kader aan dat het niet mogelijk moet zijn dat het bijwonen van vergaderingen van de ondernemingsraad als een negatief element is terug te vinden in de beoordeling van een medewerker.

De heer Hille merkt op dat diverse gesprekken hebben plaatsgevonden tussen de bestuurder en de ondernemingsraad. De bestuurder is zich ervan bewust dat partijen met elkaar verder moeten elkaar en is dan ook bereid om hierover afspraken te maken. Echter, de door de ondernemingsraad opgestelde verklaring gaat naar zijn oordeel te ver. Spreker licht toe dat hij best wil komen tot een verklaring, maar dat in deze verklaring geen sprake kan zijn van vermenging met een individuele ontslagprocedure. De bestuurder heeft immers niet de bedoeling gehad om een verband te leggen tussen het ontslag en de werkzaamheden voor de ondernemingsraad.

De heer Vermaat overhandigt vervolgens de conceptversies van de verklaringen zoals deze zijn opgesteld door de ondernemingsraad en de bestuurder.

De voorzitter stelt vervolgens de ondernemingsraad in de gelegenheid om een toelichting te geven op zijn standpunten, voorzover deze niet reeds uit de stukken blijken. In dit kader licht de heer Vermaat aan de hand van een pleitnota het standpunt van de ondernemingsraad toe. De pleitnota is aan het verslag gehecht en maakt hiervan onderdeel uit. In aanvulling hierop wijst spreker op de memorie van toelichting van de WOR waarin ten aanzien van artikel 21 van de WOR onder meer is opgenomen dat “van benadeling als bedoeld in dit artikel onder meer sprake is indien in een slechte beoordeling wordt opgesteld in verband met afwezigheid op de werkvloer in verband met ondernemingsraadswerk”. In onderhavige situatie is sprake van een dergelijk verwijt en derhalve is sprake van schending van artikel 21 van de WOR.

Desgevraagd licht de heer Bekking toe dat zich in een organisatie situaties kunnen voordoen waarin een medewerker ervoor kiest om een vergadering van de ondernemingsraad niet bij te wonen maar de dagelijkse werkzaamheden af te maken.

Hiertoe door de voorzitter in de gelegenheid gesteld licht de heer Hille namens de bestuurder het volgende toe.

In eerste instantie voert spreker aan dat het besluit om de eerder genoemde medewerker te ontslaan berust op een aanzienlijk aantal gronden. In het uiteindelijke besluit heeft de bestuurder de passage over de ondernemingsraad zoals opgenomen in de beoordeling niet overgenomen. Ten aanzien van de beoordeling merkt spreker op dat deze zeer veel punten omvat, waarbij de tijdsbesteding ten behoeve van de medezeggenschap slechts als voorbeeld bij één punt is genoemd. Voorts voert de bestuurder aan dat ook in de gesprekken die met de medewerker zijn gevoerd nadat de beoordeling is komen vast te staan op geen enkele wijze is gesproken over de tijdsbesteding ten behoeve van de ondernemingsraad. Spreker voert aan dat de hele discussie over de schending van artikel 21 van de WOR uit de context is getrokken. Van schending van artikel 21 WOR is naar zijn oordeel dan ook geen sprake. Spreker is zich ervan bewust dat partijen straks samen verder moeten en is in dit kader ook best bereid te praten over een gemeenschappelijke verklaring, zolang deze maar los staat van het ontslag van de medewerker.

Namens de ondernemingsraad voert de heer Vermaat aan dat de door de ondernemingsraad ingebrachte beoordeling het meest relevante stuk is waaruit de benadeling van de ondernemingsraad blijkt. Spreker voert aan dat de bestuurder de beoordeling bagatelliseert. Het betreft een formeel stuk dat is vastgesteld door de directeur. De directeur moet dan ook hebben gezien dat de tijdsbesteding ten behoeve van de ondernemingsraad negatief in de beoordeling heeft meegewogen. Spreker is dan ook van oordeel dat de ondernemingsraad het bewuste aspect in de beoordeling niet uit de context heeft getrokken. Het aspect staat immers in een formeel document. In dit kader merkt spreker op dat

als de bestuurder vlak voor de zitting had aangegeven onjuist te hebben gehandeld en had toegezegd dit in de toekomst te zullen voorkomen, behandeling van het geschil niet noodzakelijk was geweest.

Desgevraagd licht de heer Bekkers toe dat de ondernemingsraad weldegelijk nadeel ondervindt van de gang van zaken. In dit kader wijst hij erop dat de leden van de ondernemingsraad meer dan ooit de dagelijkse werkzaamheden afwegen tegen het bijwonen van een vergadering van de ondernemingsraad en naar aanleiding van deze afweging ervoor kiezen vergaderingen van de ondernemingsraad niet bij te wonen. Het is voor hem dan ook lastig om het quorum bijeen te krijgen. Spreker is van oordeel dat een krachtig signaal van de bestuurder ertoe kan leiden dat bij leidinggevendenden het besef groeit dat werk voor de ondernemingsraad behoort tot de normale dagelijkse werkzaamheden.

De bestuurder merkt op dat hij het noodzakelijk vindt dat de leden van de ondernemingsraad voldoende ruimte krijgen om hun werkzaamheden ten behoeve van de ondernemingsraad te verrichten. Leidinggevendenden die dit belemmeren worden daarop aangesproken. De aanwezigheid bij vergaderingen moet een individuele keuze zijn. In dit kader is de bestuurder bereid om samen met de ondernemingsraad een verklaring op te stellen waarin partijen benadrukken welke rechten en plichten de ondernemingsraad respectievelijk de bestuurder heeft en welke afspraken nog moeten worden gemaakt. De heer Bekkers voert in dit kader aan dat hij niet kan instemmen met een verklaring waarin hij de rechtmatigheid van het ontslag bevestigt. De bestuurder merkt in dit kader op dat hij niet kan instemmen met een verklaring waarin hij de onrechtmatigheid van het ontslagbesluit bevestigt.

Van commissiezijde hiernaar gevraagd licht mevrouw Sandberg toe dat reeds voor het moment waarop de eerder genoemde medewerker te kennen gaf dat hij verkiesbaar was voor de ondernemingsraad, afspraken met hem waren gemaakt om te komen tot het verbeteren van zijn functioneren. Na de verkiezing van deze medewerker is zijn takenpakket herzien en zijn afspraken met hem gemaakt. Ten aanzien van de mogelijke dubbele pet voet spreekster aan dat een medewerker Personeelsadministratie betrokken is bij de voorbereiding van het rechtspositionele beleid. Dit brengt zowel een voordeel als een gevaar met zich mee. In dit kader zijn dan ook concrete afspraken gemaakt ten aanzien van de wijze waarop wordt omgegaan met vertrouwelijke informatie.

De voorzitter stelt voor de zitting kort te schorsen zodat de Bedrijfscommissie de haar ter beschikking gestelde verklaringen kan lezen en kan inschatten of bemiddeling mogelijk is.

Na de heropening stelt de voorzitter voor de verklaring per alinea door te nemen. Partijen kunnen dan reageren de opmerkingen van de Bedrijfscommissie.

Ten aanzien van de eerste alinea merkt de voorzitter op dat tussen partijen geen verschil van mening bestaat over de inhoud van deze alinea. Hij stelt dan ook voor deze alinea ongewijzigd te handhaven.

Ten aanzien van de tweede alinea stelt de voorzitter voor de passage “ten onrechte een” te schrappen en daarvoor in de plaats op te nemen “een ongelukkig”.

Ten aanzien van de derde alinea merkt de voorzitter op dat tussen partijen geen verschil van mening bestaat over de inhoud van deze alinea. Hij stelt dan ook voor deze alinea ongewijzigd te handhaven.

Ten aanzien van het eerste aandachtspunt merkt de voorzitter op dat partijen hierover niet van mening verschillen. Hij stelt dan ook voor deze alinea ongewijzigd te handhaven.

Ten aanzien van het tweede aandachtspunt stelt de heer Hermans voor de passage “zonder last of ruggespraak” te laten vervallen en aan het einde van de zin toe te voegen “inclusief het bijwonen van vergaderingen van de ondernemingsraad”.

Vervolgens stelt de voorzitter voor het derde aandachtspunt te schrappen. De heer Wiechmann merkt in dit kader op dat de situatie zoals deze zich heeft voorgedaan binnen Sport en Recreatie, waarbij een medewerker is verweten vergaderingen van de ondernemingsraad bij te wonen, niet maakt dat in

een andere situatie (bijvoorbeeld wanneer sprake is van extreme tijdsbesteding aan werkzaamheden ten behoeve van de ondernemingsraad) in de beoordeling van een medewerker kan worden ingegaan op deze tijdsbesteding.

De voorzitter stelt voor het vierde aandachtspunt te handhaven. Hij merkt op dat een andere, positieve, formulering passender zou zijn. De heer Wiechmann stelt in dit kader voor “de passage in de eerste zin “de suggestie (...) afdelingstaken” te vervangen door de volgende tekst “dat werk voor de ondernemingsraad belangrijk is en geen belemmering vormt voor de uitvoering van de afdelingstaken”. De laatste zin van dit aandachtspunt komt te vervallen.

De voorzitter stelt vervolgens voor de door de bestuurder opgestelde alinea's waarin hij uiteenzet wat is bedoeld met artikel 91 en 96 van het Ambtenarenreglement te schrappen. Het geschil heeft immers betrekking op de faciliteiten van de ondernemingsraad en het kunnen functioneren, niet om de ontslagbescherming.

De voorzitter stelt vervolgens voor de laatste alinea van de verklaring van de bestuurder over te nemen. Hij stelt voor het laatste deel van deze alinea vanaf “en bevestigen” te schrappen en daarvoor in de plaats op te nemen “en het belang van de medezeggenschap binnen de organisatie te benadrukken”.

Naar aanleiding van het voorstel van de Bedrijfscommissie om het derde aandachtspunt te laten vervallen merkt de heer Bekkers op dat dit aandachtspunt wat hem betreft noodzakelijk is in de verklaring. Voorts wijst hij erop dat binnen Sport en Recreatie duidelijke afspraken zijn gemaakt over de urenbesteding van leden van de ondernemingsraad. Spreker stelt dan ook vast dat de werknemer binnen de beschikbaar gestelde uren vrij moet zijn een individuele afweging te maken. De heer Vermaat voegt hieraan toe dat bij extreme tijdsbesteding ten behoeve van de ondernemingsraad best in een beoordeling opmerkingen kunnen worden gemaakt. In die situatie is geen sprake van schending van artikel 21 WOR. In voorliggende situatie is echter geen sprake van extreme tijdsbesteding.

Alvorens de voorzitter de bijeenkomst nogmaals kort te schorst stelt hij vast dat het complete tekstvoorstel zoals dit er nu ligt in de considerans ingaat op de beoordeling. Het daaropvolgende deel van het document is erop gericht om afspraken te maken dan wel te bevestigen ten aanzien van de onderlinge rechten en plichten.

Na een korte schorsing wordt namens de ondernemingsraad opgemerkt dat men zich kan vinden in de verklaring met daarin opgenomen de tekstvoorstellen van de Bedrijfscommissie en het weglaten van het derde aandachtspunt. Desgevraagd zegt ook de bestuurder toe zich te kunnen vinden in het aangepaste verslag.

Niets meer aan de orde zijnde, stelt de voorzitter vast dat sprake is van een geslaagde bemiddeling. Hij dankt de aanwezigen voor hun komst en inbreng en sluit vervolgens de hoorzitting.

Namens de Bedrijfscommissie voor de Overheid, Kamer Lagere Publiekrechtelijke Lichamen,

Den Haag, d.d. december 2005

G.J.J.J. Heetman
voorzitter.

mr. M.P. Hofkes
secretaris.